سیویلیکا – ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا CIVILICA.com

> **عنوان مقاله:** اثر پروپیل تیویوراسیل بر بروز بلوغ و تولید اسپرم در خروس های گله مادر گوشتی

> > محل انتشار: مجله تحقیقات تولیدات دامی, دوره 2, شماره 2 (سال: 1392)

> > > تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان: امیر کریمی – دانشجوی دوره دکتری فیزیولوژی دام پردیس کشاورزی و منابع طبیعی کرج، دانشگاه تهران

احمد زارع شحنه - استاد گروه علوم دامی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی کرج، دانشگاه تهران

سعید زین الدینی – استادیار گروه علوم دامی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی کرج، دانشگاه تهران

حمید کهرام - استادیار گروه علوم دامی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی کرج، دانشگاه تهران

زربخت انصاری پیرسرایی - استادیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مسعود ادیب مرادی – دانشیار گروه علوم پایه دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

آزمایش حاضر به منظور بررسی اثر کم کاری موقت غده تیروئید در بروز فرآیند بلوغ، ویژگی های بافت شناسی بیضه و کیفیت اسپرم تولیدی در خروس های گله مادر گوشتی انجام گرفت. تعداد ۶۶ قطعه جوجه خروس در قالب طرح کاملا تصادفی به دو گروه آزمایشی شاهد و کم کاری موقت تیروئیدی و هر گروه به ۳ بخش (تکرار) تقسیم شدند. در گروه کم کاری تیروئیدی، داروی پروپیل تیویوراسیل به مقدار ۱/۱ درصد در خوراک پرندگان، در حدفاصل هفته های ۶ الی ۱۲ پرورش گنجانده شد. وزن بدن، مقادیر هورمون های تیروکسین و تستوسترون خون هر ۳ هفته از سن ۶ تا ۱۸ هفتگی و نیز در هفته ۲۶ اندازه گیری شد. ویژگی های بافت شناسی و بیان ژن کانکسین ۴۳ بیضه در هفته های ۱۸ و ۲۶ پرورش در گروه های آزمایشی مورد سنجش قرار گرفته و برای مدت ۱۰هفته پس از تحریک نوری از لحاظ کیفیت منی ارزیابی شدند. میزان بیان ژن کانکسین ۴۳ بیضه در هفته های ۱۸ و ۲۶ پرورش در گروه های آزمایشی مورد سنجش قرار گرفته و برای مدت ۱۰هفته پس از تحریک نوری از لحاظ کیفیت منی ارزیابی شدند. میزان بیان ژن کانکسین ۴۳ بیضه در گروه شاهد (۱۸۱۱) نسبت به گروه کم کاری تیروئیدی (۲۰۹۰) بیشتر بود (۲۰۹۰) ولی در ۲۶ هفتگی نوری از لحاظ کیفیت منی ارزیابی شدند. میزان بیان ژن کانکسین ۴۳ در ۱۸ هفتگی درگروه شاه (۱۸۱۱) نسبت به گروه کم کاری تیروئیدی (۲۰۹۰) بیشتر بود (۲۰۹۰) ولی در ۲۶ تفاوتی بین دو گروه مشاهده نشد (۲۰/۹۰). حجم منی تولیدی در گروه کم کاری تیروئیدی (۲۶/۱۰ میلی لیتر) بود (۲۰۸۰) ایشتر بود (۲۰۹۰) ولی در ۲۶ هفتگی در هفته های ۱۸ (۱۵۹/۹ سلول در میلی متر مربع) و ۲۶ (۱۹۷۸) سلول در میلی متر مربع) و نیز وزن نسبی بیضه در هفته ۲۶ (۲۹۹ میلی گرم به ازای ۲۰۰ گرم بافت بدن) در گروه کم کاری تیروئیدی بالاتر بود (۲۰/۹۰). بنابراین افزودن پروپیل تیویوراسیل در جیره جوجه های خروس ماز بلوغ احتمالا به واسطه تاخیر نسبی در بروز بلوغ سبب افزایش تعداد سلول های سرتولی و افزایش وزن بیضه می شود.

> کلمات کلیدی: بلوغ, خروس, کم کاری موقت تیروئیدی, کیفیت اسپرم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1609913

